

సామాజిక వ్యవస్థ

“ఎలా వుంది వసూ నీకు?”

అఫీసు నుంచి రాగానే భార్యని ప్రేమగా అడిగాడు రవి.

“నీరసంగా వుండండి. వాంతులు కూడా ఎక్కువగా వున్నాయి” చెప్పింది వాసంతి.

“ఎవరికైనా ఇలాంటి సమయంలో సహజమేగా? కష్టపడకపోతే పిల్లలు వస్తారా?” నవ్వుతూ అంది శాంతమ్మ.

రవికి, వాసంతికి వివాహమై సంవత్సరం అయింది. ప్రముఖ వ్యాపార వేత్త, కోటీశ్వరుడి గారాలపట్టి, ఏకైక కుమార్తె వాసంతి.

“వసూ! కొంచెం జ్యూస్ తీసుకుంటావా?”

“ఏమిటోనండీ! ఈ బాధలన్నీ పగవారీకి కూడా వద్దు బాబోయ్. హాయిగా కాలేజీకి వెళ్ళా, ఫ్రెండ్స్ తో నవ్వుతూ తిరిగే నేను ఇవన్నీ భరించాలంటే వళ్ళంతా నొప్పులు. కళ్ళు తిరుగుతున్నాయి. మధ్యమధ్యలో డాక్టర్ పరీక్షలు.

నావ కాదు బాబూ!”
కొన్నాళ్ళు ఓపిక పట్టు వసూ.

మాతృత్వం

మనకి బాబు కావాలికదా. బాబు కోసం శాంతంగా అన్నాడు రవి.

అపరేషన్ చేయిస్తాను” మాట ఇచ్చాడు రవి.

“సరే! మీ కోసం భరిస్తాను. మరి డెలివరీ అయిన వెంటనే నాకు మాట ఇచ్చినట్లు ఆపరేషన్ చేయిస్తారుగా?”

“అలాగే! మనకి ఒక్క బాబు చాలు. నీకు ఇంక పిల్లలు పుట్టకుండా

★★★

వాసంతి నెలలు నిండిన తరువాత పండంటి బాబును ప్రసవించింది.

“వాసంతీ! ఆపరేషన్ విషయం డాక్టర్ గారితో మాట్లాడనా?” లాలనగా అన్నాడు రవి.

“వద్దండీ!” సిగ్గుపడుతూ అంటున్న భార్యని చూస్తూ “ఎందుకు?” అని అడిగాడు.

“మరీ...మరీ మనకి ఒక పాప కావద్దు! పాప పుట్టిన తరువాత ఆపరేషన్ చేయించుకుంటాను” మురిపెంగా బాబును చూసుకుంటూ అన్నది వాసంతి.

ఆమె ముఖంలో ప్రపంచాన్ని జయించినంత ఆనందం, సంతృప్తి. బాధ, వేదన ఎటు మాయమయ్యాయో తెలియదు. మాతృత్వంలో మధురిమ, మహత్వం అంటే ఇదే కాబోలు.

“అలాగే నీ ఇష్టం” చిరునవ్వుతో అన్నాడు రవి.

-పి.పద్మజ

వైఫాఫ్ పి.విజయకుమార్
‘అయోధ్య’, ఎమ్.బి.ఎస్.ఎల్
స్కూలు ఎదురుగా,
గాంధీనగర్, బళ్ళారి.

కెలీటం

సో యంత్రం ఆరుదాటిన తరువాత అనందరావు చేతిలో మల్లెల ముమముమలతో ఇంట్లోకి అందంగా అడుగుపెట్టాడు.

దీపి ఎదురుగా కుర్చీలో కూర్చుని కన్నీరు కారుస్తోంది అతని భార్య సూర్యకాంతి.

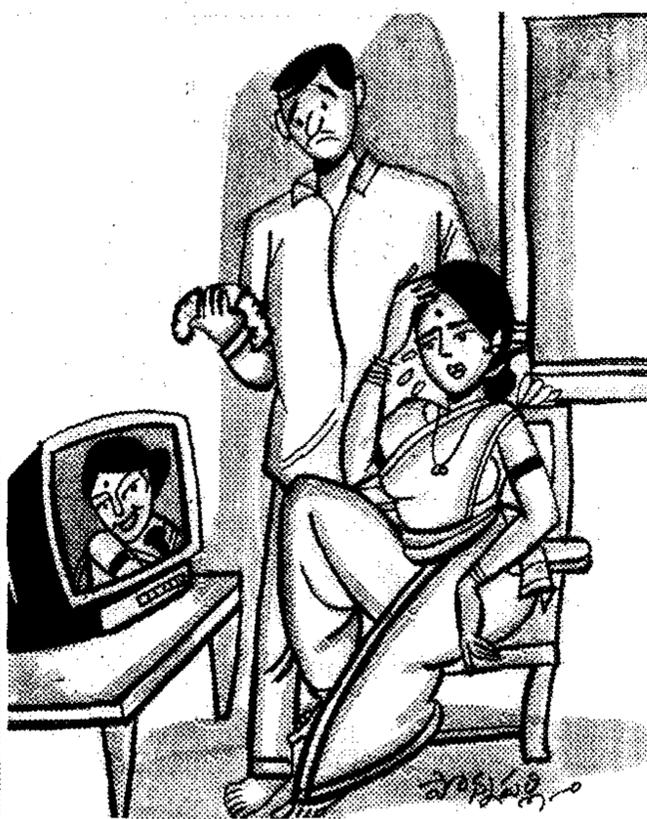
“నిన్ను దిక్కుమాలిన ఆ దీపి చూడద్దన్నావా? ‘అత్తలూ-అరళ్ళు’, ‘కోడళ్ళూ-కడగండ్లు’ అంటుంది... ఛీ... ఛీ... పిచ్చి నీరయిల్సే. ఈ ఆడవాళ్ళ కన్నీళ్ళు పట్టి ప్రజర్య్ చేసే నడుపాయం వుంటే దేశంలో నీటి కొరత వుండేది కాదు కదా!”

“అది కాదండీ... ఇటు చూడండి” సూర్యకాంతి ఆ దీపి వైపు చూపించింది.

స్క్రీన్ మీద మొహామంతా పళ్ళతో, ఓళ్ళంతా ఊపుతూ పాట పాడుతోంది పద్ నెంబర్ వీధిలో ఉండే పరిమళ.

అనందరావుకి విషయం అర్థమయ్యింది. పరిమళ, సూర్యకాంతి ఇద్దరూ గాంధీనగర్ లేడిస్ క్లబ్ మెంబర్స్. ఈ మధ్య ఆ దీపి వాళ్ళు జిల్లాలలో జరిగే కొన్ని ముఖ్యమట్టాలు, సంఘటనలూ రికార్డు చేసి

వేస్తున్నారు. అందులో భాగమే ఇది. అంతా సవ్యంగా జరిగి వుంటే పరిమళ స్థానంలో సూర్యకాంతి పాట పాడుతూ వుండేది.

“పోస్టేవోయ్! మీ ప్రెసిడెంట్ నిన్ను మునగచెట్టు ఎక్కించింది సంతోషించు” అనందరావు నవ్వుతూ అన్నాడు.

సూర్యకాంతికి దాదాపు రెండునెలల క్రితం జరిగిన సంఘటన గుర్తుకొచ్చింది.

★★★

“సూర్యకాంతిగారి ఇల్లిదేనా?” ఒకరోజు మధ్యాహ్నం రమారమి మూడుగంటల ప్రాంతంలో ఇద్దరు ఆడవాళ్ళు తమ ఇంటికి వచ్చారు.

వీళ్ళని లోపలికి రమ్మనమని కూర్చోబెట్టింది. సూర్యకాంతికి ఫాల్సెవరో ఎందుకొచ్చారో అర్థం కాలేదు. తెల్పినవాళ్ళు కాదు.

“మీరు...?”

“మేము జయనగర్ మహిళా మండలి నుంచి వచ్చాం. రేపు మా మహిళా మండలి పాటల పోటీలు జరుగుతున్నాయి. మీరు బాగా పాడతారని, సంగీత జ్ఞానం వుందని మీ ప్రెసిడెంట్ గారు చెప్పారు. అందుకని మిమ్మల్ని జడ్జిగా పిలుద్దామని వచ్చాం” ఒకావిడ చెప్పింది.

“గరల్స్ స్కూల్ మ్యూజిక్ టీచర్ని కూడా పిలిచాం” ఆవిడ చెప్పుకుపోతోంది.

సూర్యకాంతి తన మొహంలో ఆనందాన్ని, ఆశ్చర్యాన్ని కన్పించనీయకుండా కాస్త తంటా పడాల్సి వచ్చింది.

తమ క్లబ్బులో చాలామంది పాడేవాళ్ళున్నా అందరి